

24 maja 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

B242 15/100²
B42 d 15/0

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7479.

Kl. 54 b 7.

Elbert Seneca Boughton
(Los Angeles, California, Stany Zjednoczone Ameryki).

Sposób i przyrząd do graficznego oceniania osób lub przedmiotów.

Zgłoszono 19 października 1920 r.

Udzielono 30 kwietnia 1927 r.

Pierwszeństwo: 7 maja 1919 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek dotyczy nowej i pożytecznej metody i przyrządów wraz z dodatkowymi urządzeniami do segregowania jednostek ludzkich pod względem poziomu, stopnia i ustosunkowania rozmaitych osobistych właściwości, jakimi rozporządzają w celu określenia przydatności ich do pracy w pewnych określonych warunkach. Metoda ta również może być pożyteczną do segregowania dowolnego materiału w zależności od jego gatunku, poziomu, stopnia lub ustosunkowania właściwości fizycznych innych i ich pochodnych w celu określenia przydatności do pewnych potrzeb. Poniżej następuje opis tej metody, ilustrowany przez załączony rysunek.

Przedewszystkiem przedstawione zo-

stanie zastosowanie tej metody do segregowania osobistości. Chodzi przytem o sposób i przyrządy do ustalenia, wymierzania, określenia i segregacji pożądaných i niepożądanych właściwości umysłowych, moralnych, fizycznych i innych cech osobistych i właściwości wraz z ich pochodnemi, włączając cechy przyrodzone i nabyte, przyzwyczajenia, cechy zawodowe oraz wszelkie cechy i właściwości. Całokształt znamion powyższych nazywać będziemy w dalszym ciągu niniejszego opisu terminem „charakterystyka osobista”. W tem jego zastosowaniu wynalazek stanowi metodę i przyrząd wraz z odpowiedniami urządzeniami, przeznaczonemi do wyjaśniania, wymierzania, ustalania i segregacji charakterystyki osobistej

i jej znamion pochodnych, stanowiących o przydatności, użyteczności pracowników, dobieranych na urzędy prywatne lub publiczne, przy utrzymywaniu stosunków osobistych, zawieraniu związków i t. p. wypadkach. Całokształt tego pojęcia oznaczać będziemy poniżej terminowo „kwalifikacje zawodowe”.

Celem ustalenia pojęcia „związki i zrzeszenia”, które nie są zatrudnieniami zarobkowymi, lecz wymagają koniecznie wzajemnego poznania się współników pod względem ich osobistych kwalifikacji w stosunku do zrzeszenia, należy stosować zrzeszenia w takich np. postaciach.

Uczestnicy spółki, uczestnicy pewnej umowy, przemysłowcy i wytwórcy wszelkiego rodzaju powierzają dyspozycję swojemu wyrobom lub całą produkcję pewnym pośrednikom, sprzedawcom lub tym podobnym zastępcom, przyczem powodzenie zależy od pewnych cech indywidualnych, stosunku wynalazców z przedsiębiorcami eksploatującymi ich wynalazki i pośrednikami, od których doświadczenia zależy wytwórczość i sprzedaż wynalazków, wogóle inicjatywy i wiedzy w stosunkach z przedsiębiorcami. Niezliczone bowiem miliony wyjątkowo zdolnych i doświadczonych ludzi łamię życie, dzięki niekorzystnie zawartym stosunkom. Z tego samego powodu rozpadają się liczne zrzeszenia, jeżeli nie posiadają prostego, wydajnego i taniego sposobu, który pozwalałby na dokonanie ścisłego i niezawodnego wyboru. Powstanie nowych przyrządów stanowiących niniejszy wynalazek uwarunkowane jest zastosowaniem odpowiednich mechanizmów. W tym celu może znaleźć zastosowanie segregator w połączeniu z segregatorem typu Standard, przyrząd traserski i przyrząd stosowany w izbach rozrachunkowych.

Poza tem chodzi o danie możliwości każdej jednostce do zbierania w prosty, praktyczny i tani sposób danych do oceny wła-

snej swej charakterystyki i ustalenia współczynnika, który pozwoliłby ocenić, w jakiej mierze, stopniu, poziomie lub stosunku dana jednostka pewne cechy osiągnęła. W tym celu można zastosować segregator, opisany poniżej.

Następnie chodzi o zaopatrzenie każdego człowieka w odpowiedni i ścisły segregator, stanowiący kompletne świadectwo jego umysłowych, moralnych, fizycznych i innych własności, stanowiących o przydatności jednostki do danej pracy lub zrzeszenia. Segregator powinien być przytem dogodny co do formy i łatwy do przejrzania oraz łatwo dostępny dla pracowników i interesantów, zastępując pod tym względem dzisiejsze częściowe, niezakończone i rozwlekłe zestawienia, stanowiące podstawę wyboru na stanowisko lub do zrzeszenia. W tym celu stosuje się segregator w połączeniu z segregatorem typu Standard.

W dalszym ciągu wynalazek ma za zadanie dostarczyć urzędnikom, kierownikom administracyjnym, instruktorom i tym podobnym przełożonym, potrzebnych im dokładnych wiadomości o osobistych i innych cechach podwładnych im jednostek co do ilości, stopnia, poziomu lub ustosunkowania, w jakich je posiadają w kierunku przydatności na dane stanowisko lub do danego zrzeszenia, wraz z niezawodną prawie metodą i urządzeniami, służącymi do ustalania tych wywodów.

Do tego celu służy segregator Standard w połączeniu ze zwykłym segregatorem albo też niżej przedstawiony przyrząd specyficzny.

Dalej chodzi o dostarczenie każdej jednostce metody i środków oraz przyrządu lub przyrządów do ustalenia pracy lub zrzeszeń, do jakich jednostka ta najlepiej nadaje się. Metoda powinna doprowadzić do możliwie niezawodnych wywodów niezależnie od tego, czy człowiek ten pracował w najważniejszym dlań zawodzie lub na

najodpowiedniejszym stanowisku, czy też nie. W tym celu stosuje się przyrząd traserski w połączeniu z segregatorem normalnym lub typu Standard albo też przyrząd, stanowiący treść wynalazku.

Następnie przyrząd niniejszy pozwala jednostce na dokonanie wyboru najodpowiedniejszego dlań zajęcia, w prosty, praktyczny, niekosztowny a jednak skuteczny sposób, ustalający zawód, względnie typ zrzeszenia.

Urzędnicy i inne osoby potrzebujące pomocy albo osoby poszukujące współników zyskują prosty, praktyczny, niedrogi i wydajny sposób do wyszukania ludzi najodpowiedniejszych.

Przy pomocy tej metody dany kraj może ściśle kontrolować popyt i podaż rąk roboczych albo jednostek do wszelkiego rodzaju zrzeszeń. W trzech ostatnich wypadkach znajdują zastosowanie przyrządy izb rozrachunkowych, korzystające z segregatorów w związku z segregatorem Standard i przyrządem wykazującym brak wydajności według niniejszego wynalazku.

Każda jednostka posiada dalej metodę i przyrząd określający w prosty, praktyczny i niedrogi sposób, wszystkie braki jej charakterystyki indywidualnej, stające na przeszkodzie do objęcia pewnego stanowiska lub wejścia do pewnego zrzeszenia przez porównanie cech właściwych danej jednostce z właściwościami urzędników, kierowników, instruktorów i tym podobnych. Jednostka dąży przeto do osiągnięcia tych właściwości i szybkiego pokrycia swych niedoborów.

Jednostka taka wyłączy sama siebie z liczby kandydatów i rozpocznie zbliżać się stopniowo do zamierzonego celu, kolejno pokrywając swe stwierdzone niedobory. Służy tutaj przyrząd wykazujący brak wydajności w połączeniu z segregatorem normalnym, albo segregator typu Standard.

Na ostatku wreszcie metoda powyższa pozwala szczegółowo wyjaśnić, mierzyć,

ustalać i segregować fizyczne i inne właściwości materiałów i surowców, używanych przy pracy zawodowej, i umożliwia wybór najodpowiedniejszego dla każdego wypadku materiału. Służyć tu może segregator normalny, segregator typu Standard i segregator niedoborowy albo kombinacja powyższych segregatorów.

Poniższy opis i rysunek zawierają dalsze szczegóły wynalazku.

Wynalazek polega przeto na wyżej wymienionych przyrządach i na odpowiednim ich ustosunkowaniu do siebie i poszczególnych przyrządów.

Poniższy opis pozwala osobom mniej doświadczonym orjentować się należyście w istotnych cechach wynalazku i umożliwi im korzystanie z niżej opisanych przyrządów albo przystosowanie do tegoż celu przyrządów odmiennych, nie wykraczając poza zakres niniejszego wynalazku. Na załączonym rysunku jednakowe znaki oznaczają analogiczne części.

Fig. 1 przedstawia kartkę segregatora normalnego do charakterystyki ogólnej, fig. 2 — kartkę segregatora charakterystyki szczegółowej, fig. 3 — zeszyt przyrządu Standard w połączeniu z kartką złożonego segregatora normalnego, fig. 4 — część kartki segregatora traserskiego, fig. 5 — przyrząd niedoborowy.

Każdy z przyrządów, stosowanych w niniejszym wynalazku, zawiera szereg kart segregacyjnych w postaci książki lub zeszytu, złożonego z karty lub kart, traktujących o mniej lub więcej ogólnej charakterystyce osobistej (fig. 1). Charakterystyka danej karty podzielona jest najpraktyczniej na dwa działy zestawione w osobnych kolumnach. Cechy dodatnie i pożądane należą do jednej kolumny, cechy ujemne i niepożądane zgrupowane są w drugiej. Pomiedzy kolumnami pozostaje na karcie pewna przestrzeń z odpowiednimi rubrykami. Po obu stronach tego paska leżą rubryki do zapisywania %, czyli

ilości, stopnia lub ustosunkowania dodatnich lub ujemnych cech, jakie dana jednostka posiada (fig. 1). Suma procentowa stanowi zawsze 100. Pomiędzy temi kolumnami pośrodku paska znajduje się szereg linii poziomych, po jednej dla każdej cechy. Każda linja składa się z szeregu jednakowych odcinków, służących do graficznego przedstawienia ilości, stopnia, poziomu lub ustosunkowania każdej właściwości i cech, jakie dana jednostka posiada. W tym celu linje te dzielą na części odpowiadające %, wskazanych na fig. 1 linje poziome. Karta lub karty, dotyczące mniej lub więcej ogólnej charakterystyki osobistej, są podzielone w jednakowy sposób. Dotyczą one utalentowania, wykształcenia, doświadczenia, metody, właściwości fizycznych i tym podobnych cech i obejmują zdjęcia fotograficzne i statyczne dane ułatwiające orjentowanie się w wadach i zaletach kandydata (fig. 2).

Karta lub karty poświęcane charakterystyce szczegółowej uzupełniają zazwyczaj karty do rejestracji specjalności, podzielone na ułożone w podobny sposób kolumny. Karty te zawierają dane o nawyknieniach, uzdolnieniach i zaletach kandydata w stosunku do poszczególnych procesów danego zawodu, specjalnej pracy zawodowej lub zrzeszeń o które chodzi, do umiejętności stosowania narzędzi i przyrządów oraz maszyn, o ile takowe wchodzą w zakres danych czynności (fig. 2).

Trzy powyższe kategorie charakterystyki zawierać mogą całokształt właściwości umysłowych, moralnych i fizycznych, stanowiących przedewszystkiem o kwalifikacjach zawodowych jednostki.

Przy stosowaniu niniejszej metody kandydat na dane stanowisko wypełnia sam kolumny procentowe, charakteryzujące według swego własnego rozumienia swe wady i zalety. Następnie odpowiednio do tych notat stawia pionową kreskę na linjach

poziomych, odpowiadających każdej właściwości oznaczając graficznie swą samoocenę (fig. 3).

Ocena własna zostaje następnie skorygowana przez ludzi, dobrze znających kandydata. Do tego służy zazwyczaj osobny zeszyt segregatora.

Ani sam kandydat, ani jego korektor nie wypowiadają się przytem o takich cechach, jak szybkość ruchów, siła fizyczna, uzdolnienie zmysłów, które mają być ustalone dopiero na ścisłej naukowej drodze. Po dokonaniu korekty przystępujemy do utworzenia ostatecznego segregatora, zawierającego (fig. 3) określenia naukowe cech, które w ten sposób wymieniać można, oraz zestawienia samooceny kandydata i oceny dokonanej przez ludzi, którzy go znają, dotyczące cech, które naukowo ustalone być nie mogą. Dodać wreszcie należy fotografię kandydata, zaopatrzoną w jego podpis. W tej postaci segregator wydany zostaje jego właścicielowi, jako świadectwo, uprawniające go do ubiegania się o stanowisko lub o udział w zrzeszeniu.

Posiadając takie zestawienie właściwości kandydata, urzędnicy kierownicy administracyjni, instruktorzy i inni ludzie, którzy znać powinni osobiste i inne właściwości danej jednostki oraz wiedzieli w jakiej ilości, stopniu, poziomie i ustosunkowaniu właściwościami temi w kierunku dodatnim i ujemnym jednostka rozporządza, mogą z łatwością zasięgnąć takich informacji z kart segregatora.

Do dalszego ułatwienia orientacji i do uczynienia jej jak najniezawodniejszą służy poniższa nowa metoda i przyrządy stanowiące istotę wynalazku. Przyrząd powyższy nosi nazwę wzorzec.

Składa się on z kartek i kalki płócienej albo innego przezroczystego materiału, na których zostają odtworzone poszczególne właściwości, zawarte w segregatorze w analogicznym względnym układzie. Wobec tego przy nałożeniu karty wzorca na odpo-

wiednią kartę segregatora właściwe oznaczenia pokrywają się wzajemnie i dają się oceniać jednym rzutem oka (fig. 3).

Karta wzorcowa tego rodzaju służy do poszczególnego zawodu, pracy lub zrzeszenia. Każda karta zawiera na marginesie zestawienie ilości, stopnia, poziomu albo ustosunkowania pewnych cech, stanowiących niezbędne minimum dla spółubiegających się kandydatów. Wyszczególnienie tych cech oznaczone jest literą *E*. W taki sam sposób pod literą *D* wyszczególnione są cechy pożądane lub niekonieczne (fig. 3).

W odpowiednich wierszach kolumn procentowych umieścić można liczby charakteryzujące stosunek procentowy dodatnich i ujemnych odmian danych cech, właściwych pracownikom danego zawodu. Każdy, kto korzysta z wzoru, może oczywiście poczynić pewne zmiany i poprawić, mając na widoku pewne specjalne normiki i potrzeby. A więc przemysłowiec, który zastosował udoskonalone maszyny, wymagające większej wprawy, staranniejszego dozoru, szybszych operacji ruchów materiału i maszyny, może przystosować swój wzorzec do tych potrzeb. Powinien on powiadomić o poprawkach wprowadzonych. Biuro, które karty wzorcowe wydaje, a to w tym celu, aby uznane za pożyteczne poprawki rozpowszechnić na cały kraj i umożliwić w przyszłości wydawanie kart standardowych, zupełnie odpowiadających warunkom danej pracy zawodowej. W takim wypadku wynalazek niniejszy pozwoli przemysłowcowi ściśle wyjaśnić i ustalić ilość, stopień, poziom i ustosunkowanie cech dodatnich i ujemnych, napotykaných w jednostce zatrudnionych w danym zawodzie lub zrzeszeniu.

Karta wzorcowa, zestawiona z właściwą kartą segregatora kandydata na dane stanowisko, pozwala jednym rzutem oka ocenić jego przydatność.

Aby porównanie wypadło niezawodnie i dla możliwości ustalenia na drodze możli-

wie prostej faktu, do jakiej pracy dany osobnik przedewszystkiem się nadaje, służyć nieznane dotąd metoda i przyrząd, stanowiące część niniejszego wynalazku. Przyrząd ten nosi nazwy tablic traserskich i składa się z pewnej liczby zwiniętych poziomo kartek podzielonych pionowo liniami na szereg kolumn, zawierających nazwy zawodu lub typ zrzeszenia, nazwy specjalnych zajęć zawodowych w obrębie danego zawodu, współczynnik porównawczy oraz szereg rubryk, zazwyczaj 25, dla procentów i wreszcie ostateczną kolumnę zawierającą stopień przeciętny (fig. 4).

Przyrząd powyższy jest ściśle związany i opiera się na kartach wzorcowych. Po sporządzeniu mianowicie karty wzorcowej najwyższe procenty 25 cech tej karty czyli 25 cech zasadniczych, które jednostki, poświęcające się temu zawodowi przedewszystkiem posiadać powinny, wprowadza się do danej kolumny tablicy traserskiej. Po wykończeniu następnego wzorca w ten sam sposób przepisujemy 25 cech tej karcie właściwych. Należy przytem wszystkie zawody, wymagające właściwości analogicznych szeregowień umieścić na jednej karcie traserskiej. Oddzielnie procenty zostają zesumowane i dają możność obliczenia przeciętnego procentu, znamionującego daną pracę, zawód lub zrzeszenie.

W praktyce zależy nieraz na tem, by określić do jakiego rodzaju pracy dana jednostka najlepiej się nadaje. W tym celu najwydatniejsze jej właściwości w liczbie 25 wybrane z jej segregatora służą do obliczania przeciętnej, którą porównujemy z tablicami traserskimi, dotyczącymi zajęć, obejmujących pomienione właściwości. 6 zawodów wymagających takiego przeciętnego współczynnika stopnia zostaje przytem wydzielone. Ze znacznym stopniem prawdopodobieństwa stwierdzićby można, że dana jednostka odpowie w równym stopniu każdemu z zawodów, wymagających zbliżonego do posiadanego przez nią

spółczynnika. Współczesne karty wzorcowe tych zawodów zostają teraz zestawione z indywidualnym segregatorem jednostki i pozwalają na określenie zawodu, do jakiego jednostka najlepiej się nadaje. Zawody te należy odnotować na pierwszej stronie segregatora jako wskazówka dla przyszłych zestawień. W ten sposób uniknąć można w znacznym stopniu omyłek w cenach przemysłowych i stowarzyszeniowych.

Przyrządy powyższe: segregator, karty wzorcowe i karty traserskie służą do urzeczywistnienia nowej, niekosztownej metody, która z jednej strony pozwala określić zawód lub stanowisko, do jakiego dana jednostka przedewszystkiem się nadaje, z drugiej zaś strony umożliwia wybór pracowników zdolnych całkowicie odpowiedzieć powierzonemu im zadaniu.

Do ostatniego zadania służy przyrząd rozrachunkowy.

Jeżeli dany osobnik dąży do pracy w pewnym zawodzie lub na pewnym stanowisku, zwrócić się powinien do okręgowego urzędu rejestracyjnego i, o ile nie był tam dotąd zarejestrowany poddać się rejestracji. Wypełnia przytem kwestionariusze właściwe poszukiwanemu zawodowi lub stanowisku. Po uzupełnieniu jego segregatora zostaje on zarejestrowany i umieszczony na liście kandydatów do objęcia właściwych posad lub stanowisk.

Z drugiej strony osoby, poszukujące pracowników lub stowarzyszonych, udają się do okręgowego urzędu rejestracyjnego i zgłaszają swe zapotrzebowania. Urząd zestawia opracowane dla danego rodzaju pracy karty wzorcowe z indywidualnymi kartami rejestracyjnymi, wybiera najodpowiedniejszych kandydatów i przedstawia ich interesantom. W ten sposób poszukujący nie potrzebuje porozumiewać się bezpośrednio ze znaczną ilością aspirantów, do objęcia posad i stanowisk.

Powyższe przyrządy nadają się rów-

nież do rejestracji spraw związanych z rynkiem pracy.

Jeżeli dany okrąg stwierdzi nadmiar rąk do pracy, przekazuje wykaz należycie posegregowanych zbędnych pracowników urzędowi państwowemu lub najbliższej wyższej instancji. Jeżeli instancja ta również posiada nadmiar pracowników danego zawodu przekazuje ten wykaz dalej. W ten sposób wykaz stopniowo przechodzi do centralnego urzędu narodowego.

Urząd ten rozsyła codziennie zazwyczaj sprawozdanie do poszczególnych urzędów okręgowych, wymieniając miejscowości o nadmiarze braku rąk roboczych w każdej dziedzinie pracy. Urzędy okręgowe o nadmiarze kandydatów komunikują zarejestrowanym u siebie osobom o miejscowościach, gdzieby zarobek znaleźć mogli kandydaci, którzy pragną z tego skorzystać przesyłają odpis ich segregatora indywidualnego do właściwych urzędów. Przy braku przeto gdziekolwiek bądź rąk (lub głów) powstaje prąd segregatorów w tym kierunku z okręgów, w których panuje nadmiar.

Wykazy te są szczegółowo i możliwie dokładnie posegregowane. W ten sam sposób każdy, kto w okręgu ubogim w personel poszukuje pracowników, korzysta z ofert okręgów o nadmiarze tegoż. W tym celu żąda on jedynie, by właściwy urząd okręgowy przesłał telegraficznie lub w inny sposób do odpowiedniego okręgu zapotrzebowania, wskazując nazwy zawodu lub typ zrzeczenia i zakres potrzeb, warunków płacy i tym podobnych warunków. Załączyć również przytem można notatki o zmianach, wprowadzonych do odpowiedniej normalnej karty standartowej. Po otrzymaniu takiego zapotrzebowania urząd okręgowy zestawia zmienną kartę wzorcową z indywidualnymi segregatorami kandydatów do danej pracy, jakich posiada, dokonuje dokładnego ich wyboru i kombinuje wykaz kandydatów albo kieruje ich w celu bezpośredniego porozumienia się z interesan-

tem. Organizację powyższą umożliwiają karty wzorcowe, zestawiane z segregatorami indywidualnymi.

Celem utworzenia prostej, praktycznej i niekosztownej metody do dodawania uzupełnień i wprowadzania zmian w segregatorach indywidualnych przy ich prowadzeniu w celu należytego uwzględnienia zmian, zachodzących w charakterystyce osobistej jednostki i w jej kwalifikacjach zawodowych i ułatwiania ustalenia jego braków w zestawieniu z właściwymi kartami standardowymi albo ze specjalnymi kartami standardowymi poszczególnych interesantów, służy przyrząd, noszący nazwę segregatora niedoborów. Przyrząd ten wchodzi również w zakres niniejszego wynalazku. Składa się on zazwyczaj z karty lub zeszytu, zawierającego nazwisko interesanta, względnie jego przedstawicieli. Nazwisko wybranego kandydata, numer porządkowy właściwej karty standardowej, wskaźnik zawodu, dla którego standard jest przeznaczony, wskaźnik właściwy kandydata, krótkie wskazówki i notatki. Karta zawiera również dwa działki. W jednym z nich zapisuje się datę ogólnego segregatora indywidualnego, w drugim datę specjalnego segregatora. W obu działkach przewidziane są kolumny do wprowadzenia wskaźników lub charakterystyki, zawartej w segregatorze i w standardzie, z których niedobory porównujemy, wskaźniki interesanta, procenty posiadanych przez kandydata potrzebnych właściwości, procenty niedoborów oraz daty wykonania karty. Na dole karty mieści się zazwyczaj kilka linii poziomych dla decyzji interesanta.

Przyrząd opiera się przeto na ścisłym związku z segregatorem indywidualnym i kartami standardowymi.

Urzednicy, kierownicy administracyjni, instruktorowie i inne osoby zaopatrzeni są w takie segregatory niedoborów, przystosowane do pisania przez kalkę w celu jednoczesnego wykonania dwóch odbitek.

Ludzie ci, przyjmując kandydatów, zestawiają właściwą kartę wzorcową z segregatorem indywidualnym kartę po kartce, wpisując do segregatora niedoborów braki dostrzeżone. Decyzja interesanta następuje po podsumowaniu braków w następującej na przykład postaci: „kandydat został przyjęty z warunkiem wyrównania niedoborów w przeciągu dni 90” albo „kandydat został odrzucony, może być jednak przyjęty, jeżeli w ciągu dni 90 uzupełni swe braki i powróci z uzupełnionym segregatorem”.

Poza tem kandydaci mogą się zgłaszać do urzędu rejestracyjnego albo nadsyłać doń swe segregatory z prośbą o porównanie z normalną kartą wzorcową wybranego zawodu, albo ze specjalnym wzorcem zawodowym (o ile kandydat poszukuje specjalnego zajęcia), a to w tym celu, by kandydat taki, zawczasu powiadomiony o niedoborach, mógł się odpowiednio przygotować. W tym wypadku segregator niedoborów służyć może do wykazania kandydaci jego braków.

W ten sam sposób każdy student ma możność stwierdzenia, przez porównanie swego indywidualnego segregatora z kartą wzorcową wymagań akademickich albo z wzorcem danego zawodu, stopnia swego przygotowania.

Powyższe wypadki zastosowania nowej metody bynajmniej nie wyczerpują zakresu jej użyteczności i stanowią jedynie przykłady. Zasadnicze właściwości opisanych urządzeń umożliwiają zastosowania ich w równym stopniu po wprowadzeniu odpowiednich zmian do wyjaśnienia, mierzenia, ustalenia i segregowania oraz do dokonywania wyboru nie tylko jednostek, lecz np. materiałów, na podstawie ich fizycznych i innych właściwości.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Przyrząd do graficznego oceniania osób lub przedmiotów, znamieny tem, że

posiada kartę, zaopatrzoną we wskazówki cech, jakie należy wyróżnić, przystosowaną do zaopatrywania jej w znaki, wskazujące swem położeniem stopień, w jakim odpowiadający oceniany przedmiot posiada odpowiednią cechę, tudzież przyrząd, współpracujący z tamtym, do graficznego porównywania uzyskanych wskazań z określonym wzorcem.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że współpracujący przyrząd dodatkowy wykonany jest w postaci karty wyposażonej we wskazówki według określonego wzorca.

3. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że jedna z kart jest przezroczysta tak, iż przy nałożeniu na kartę drugą powstaje możliwość łatwego porównania cech badanego przedmiotu z wzorcem.

4. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że karta stanowi listwę kwalifi-

fikacyj, ułożoną w postaci tablicy z miejscem wolnem naprzeciw każdej kwalifikacji celem odnotowywania wskazówek.

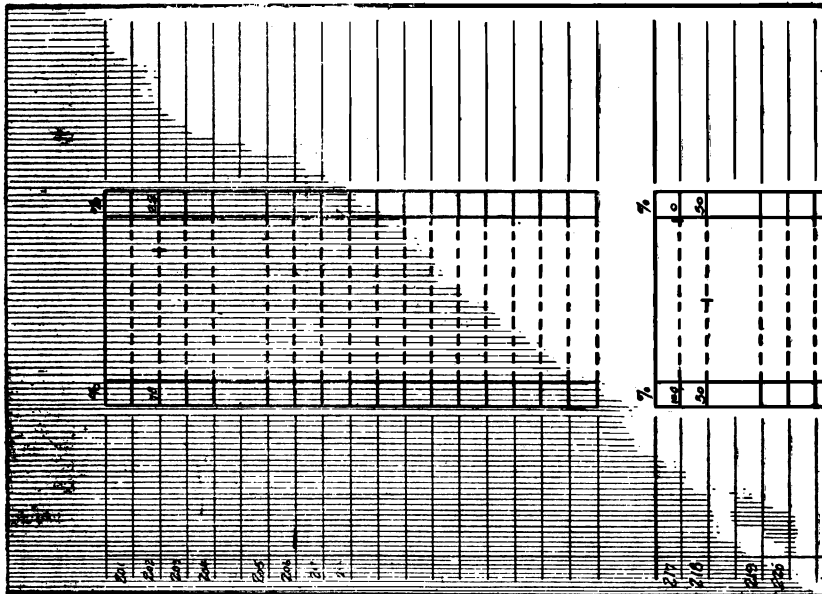
5. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że karta szacunkowa posiada dwie tablice kwalifikacyjne w położeniach przeciwstawiających się, z których jedna przedstawia kwalifikacje pożądane, druga zaś — kwalifikacje niepożądane, najwłaściwiej — z przestrzenią wolną między obiema tablicami.

6. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że kwalifikacje na karcie wzorcowej odpowiadają pod względem swego położenia tablicom na karcie pierwszej (indywidualnej).

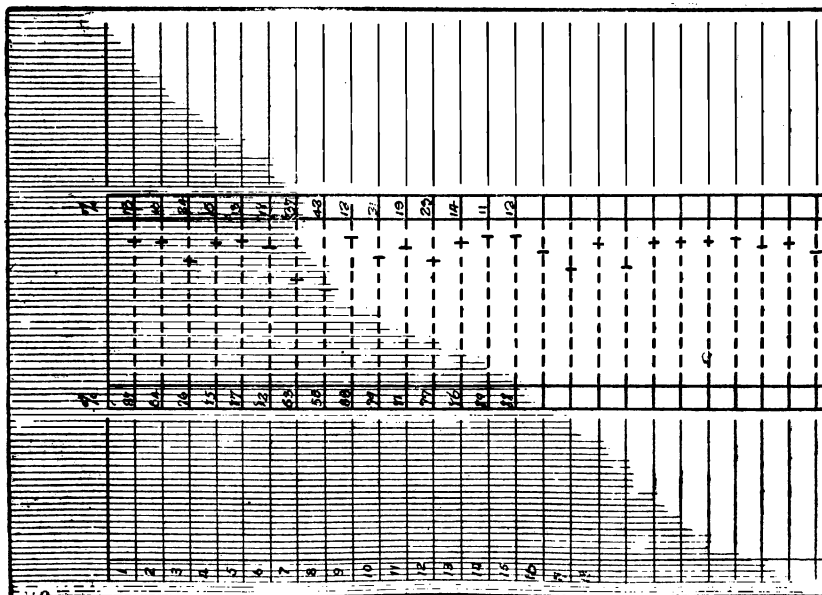
Elbert Seneca Boughton.

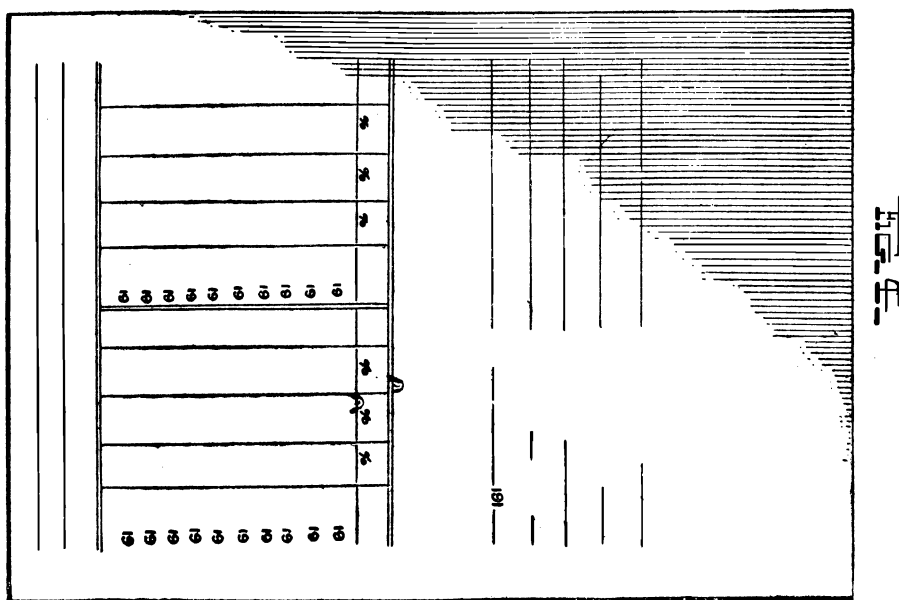
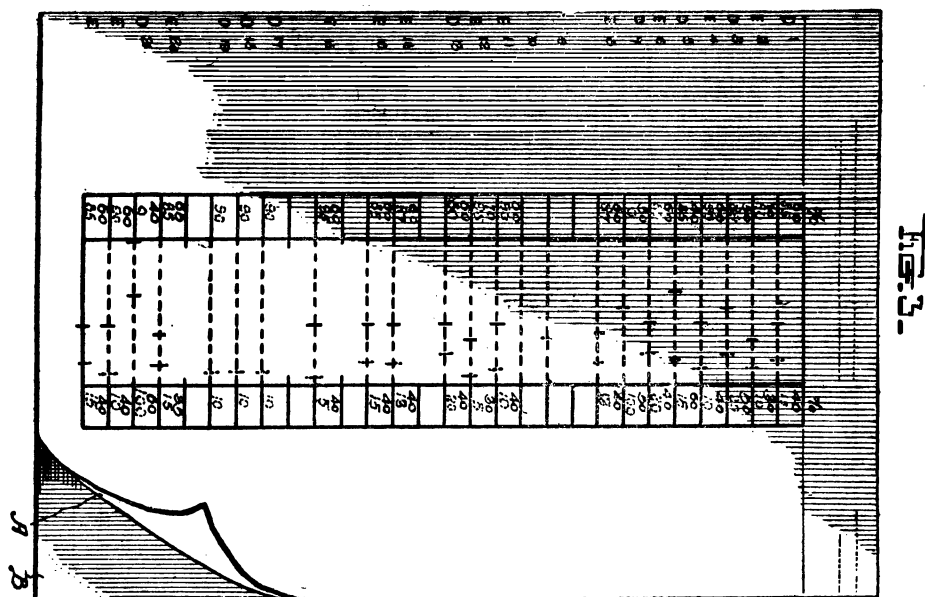
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

11-11-11

11-11-11

11-5

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
9994	84	81	86	85	82	82	87	81	83	80	82	83	83	80	81	91	95	94	80	83	89	80	82	83	80	85	86	87	83	85	87	88	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86	86